

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Theologia universalis - Cod. Ettenheim-Münster 337

[S.l.], 1750-1751

Tractatus secundus - De De trino

[urn:nbn:de:bsz:31-131803](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131803)

Theologiae Universalis
Tomi II
Tractatus Secundus
De
Deo trino.

23. decemb:

1750.

II
II

præloquium

Ex omnibus Christianæ fidei mysterijs nullo
est illud difficilius, nullo sublimius. Mysterio
Præ Trinitatis, nec periculosius abuti
potest, ait S. Aug. 1. de Trinitate C. 3.
nec laboriosius aliquid garrire, nec quidquam
suis invenitur. Porro oia quæ de ado-
rando illo Mysterio duenda veniunt ad 3. Cap.
ta revocamus. in 1. de Existencia huius
Mysterij. in 2. de personibus Divinis.
in 3. de relationibus Divinis. in 4. de personis
Domini in cœni et in particulari; et in 5.
de proprietatibus personarum agemus.

Caput I.

De Existencia Mysterij Præ Trinitatis.

Mysterium Præ Trinitatis in eo positum est, ut
Deus in Trinitate personarum, et Trinitas in uni-
tate essentia existat, neque confundentes personarum
neque soltas personarum, sicut habet Symbolum
quod S. Athanasius nomine circumferitur.

In hoc autem mysterio intantum nihil reliquit sua
 Lemeritas; nam
 personarum pluralitate sustulerunt aliqui ut
 Sabellius e iudicia Orundus et in Centajoli
 Episcopus circa an 257. qui personas duas soli
 nois distinguere voluit, seu una, quae in Veritate
 sit, persona pro diversis officijs diversa voca Portari
 et alij plures personas quae agnoverunt, sed quae aaltas
 inter personas negarunt illi Prius Presbyteri Alexan.
 drinus, qui circa an 317 doceret filium Dei non ex-
 hite ab aeterno, sed factum in tempore, nec alia nec naa
 Patri simile esse, et Maedonius Episcopus Constan-
 tinopolitanus, qui post an 360 afferere non dubita-
 vit, factum esse mera creatura, seu Dei Ministrum
 naa ac dignitate Deo longe inferiore.
 Populas has Sabellij Erroris et Maedonij haereses
 sustulavit, Julius Severus Patria Senensis, Caelique
 Calvinista ipsiusque, nepos Faustus Severus qui
 in Polonia, qua Transylvania multos seba-
 tores reliquerunt.

3. Alij personarum pluralitate ac quae aaltate ad-
 missa tres quos Deos induxerunt ut Trinitatem
 discipuli Socris Philipponi Severi C. S. Philostrophii
 contra hos oegit.

Articulus I.

An et quot in Deo sint personae
 pluraliter distinctae in una
 eademque Essentia.

Nomine personae illigite juxta Boetium l. de dualy

Mysteri
 is ab
 te
 id
 ad
 Caes
 Ruy
 in
 de
 Pina
 De
 tate
 enter
 bel

3.

naturis illis nae individua et iniconia.
Pelis sortaa seu postea.

Conclusio I.

Plures in Deo Sunt perso-
nae realiter distinctae.

Prob. ex P. Sept. Genes 1. ait Deus faciamus
hoc ad imaginem nostram. Deus qd solitarius
n est, P. plebys sonis scriptis. interrogo ait
lectul. qtra brahea C. 12. qomodo unus
et singularis pluraliter loquitur: fallit aut
tuidit Deus ut id unus et solus et singularis
spet prose loqueretur. Simile insolitum
est apd hebraeos ut observant hebraice docti
ut una psona in legia de se ipsa in pluri
loquatur.

Quis in Poenis Deus Angelos allocutus est
qo P. Na. In qua Deus alloquitur eos qui fa-
ficandi mundi partuipes sunt, qales certi
n fuerunt Angeli qui nkl ad mundi creat-
nd ptulerunt. In qua alloquitur illos, q ob
dielt ad imaginem nra, at n una et eade
est imago Dei Patris et Angeloru, psona
qo qos Deus alloquitur Deus sunt.

Conclusio II

4.

Tres sunt personæ in Deo
realiter distinctæ scilicet:

Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus.

Prob. ex S. Script. Joais 14. Ego rogabo Patrem
et aliud Paraclitum dabit vobis, ille vos docebit omnia
quo in testimoniis expressa habetur tria personarum
distinctio: filij rogantis Ego rogabo, Patrisque rogat
rogabo Patrem. A. Spiritus Sanctus qui mittendus est à
Patre, et qui dicitur alius à filio, aliud Paraclitum
dabit vobis.

Quis noie Spiritus S. n. intelligitur persona aliqua, sed
in donum Dei gratia.

Sp. S. n. a. na Spiritus Sanctus dicitur à Patre procedere
adquire mundum de peccato, gæung, audiet loqui
ga sane persona vivente et sentiente denotant

Conclusio III

Tres sunt in Deo personæ
distinctæ in unâ et eâdem
Essentiâ

Prob. ex S. Script. 1. Mathæi ult. baptizate
eos in noie Patris et filij et Spiritus Sancti, et nisi

filius et Spiritus P. ejusdem in Patre rae essent,
 Quia unum ac Singulare nos n. esse; in noie aut
 ctus n. in noiebus, ut et unum Deum p. ind. ipse
 una essetia nos ostenderet, et personarum distinctio-
 ne suis demonstrata p. ratiobus doceret.
 2do. dicit i. Joas 5° v. 7. tres Spiritus testimini-
 dant in coelo Patre Verbu[m] et Spiritus P. et hi tres
 unum sunt. Si tres go n. una persona, Si hi
 tres unum P. go n. n. est p. una eoru[m] persona
 fuerit. hac verba hi tres unum sunt n. induant
 unitate essetia, P. solum unitate testimini-
 cium verba versus sequentis, hi tres Spiritus aqua
 et sanguis unum sunt id est in unum testantur go
 P. n. n. alia unitate n. designari, quam
 testimonij q. est expressa v. 8. na. aperte in
 isto textu P. distinctio. de Patre em. et filio
 et Spiritu P. dicit et hi tres unum P. de Spiritu
 vero aqua et sanguine et hi tres in unum sunt
 ut fert Graecus textus; id est in unum eadem
 testimonium spirant.

Prob. 2. exstanti Eccl[esi]ae traditae ab ip[s]is ap[osto-]
 lud t[er]ribus. P. Polycarpus apud Euseb. 2. 2. 14. h[ab]it
 C. 14. Sic morte habiturus orat Benedicite
 feni d[omi]n[u]m p[ro] quod tibi et cu[m] ip[s]o et cu[m] spiritu P.
 gloria. P. Justinus Apolog. 2. Patre ait
 et qui ab eo venit filius et Spiritu[m] prophetiam
 colimus et adoramus q. verba go ait P. Greg. N[on]n.
 orat. 3. nos hoc in dogmate habere a Patribus venien-
 s[er] ad nos traditae p[ro]cipue ex S. Ath[anas]io, q. d[omi]n[u]m
 transmissam. recte quoq[ue] quellu[m] Nicom[ed]i

At alia definitur una Persona in Unitate et
 Unitate Personarum in Unitate Deitatis.

Prob. 3. ex ratione. Una Cula seculo 3. sicut
 unius in eptia et simili in personis profeta est: ut
 patet ex facto Sabellij qui eode seculo, sed bane
 Pelus et Prud. s. re. in nomine tm. dixisset ab
 doibz fuit Novator quem natus fuit, qd eandem fide
 profeta est duobus prioribz seculis, et eptia ab
 eptis accepit, na si alia fuit Cula doctrina primis
 illis seculis, seculo 3. mutata est doctrina Cula
 qd dicit n. p. n. em patet quo supis seculi tempore,
 quo Aulore, qua ex occasione vel caa, in qua
 regione inducta sit haec mutatio.

Quaeres an diffinitio triu Personarum in una eptia
 in pbari possit ex Veteri testamento.

R. affirmative. si Gal. 109. clare exprimitur
 Dua diffinitio Persona Patris filii et filij, Trinitas
Unus Deo meo. id est iuxta Math. 22 et hiebf
 1. Verbo Divino Tede a dextris meis. Spiritus qd
 fuit aperte a verbo diffinit Gal. 32. Verbo
Dni coeli firmati sunt, et Spiritu Oris epus vis
virtus eorum.

Solv: Object:

Obj 1. Isaia 44. Sicut Ego sum Deus et alius
meus. qd unia persona est in Deo.

R. N. eod na pronon Ego supponit pro spibus
 Personis qe revera sumus Deus: igitur unus
 Deus plures personas n. excludit, qd sicut aliud dno pte ipse.

7.

Obj 2. Si duobus primis seculis dogma trinitatis
purgatum fuerit, gentiles Christianis illud oppo-
suerunt, quia plures Deos non admitterent, si id non
fecerunt ergo.

R. 1. N. M. na Origina. l. 3. contra Celsum exprimit,
quod ab isto obviabatur, imerito ne plura Deorum
cultu à Altis Gentilibus opponi, quod dicitur et ipsi
Alti Alti tamen verum Deum adorarent, ac plures
in Deitate admitterent personas.

R. 2. N. M. na norunt oes veteres Plures esse
mysteria nostra in fidelium oculis ac cognita, sed
dicere, ne forte eorum ludibrio et profanationi
exponerentur.

Obj 3. plures ex antiquis PP. vel unum in Deo
admiserunt hypostasi vel tres Personas ergo
trinitatis mysterium receperunt, na hyposta-
sis significat persona, Quia vera Persona seu
natura.

R. N. M. na antiquis vox hypostasis fuit
et vox Persona primum introducta pro natura
introducta pro persona usurpata fuit. igitur
Patres dum una hypostasin admitterent, na
illatquebant, dum autem tres Personas adscribebant
personas significabant.

Obj 4. PP. docent una esse in tribus perso-
nis essentia quomodo in pluribus hominibus una est natura:
si haec unitas nostra non est secundum simi-
litudinis ergo.

Q. d. n. qm ad aliqua C. M. qm ad oia N. M.
nois similitudo claudicat, hoc unum volunt
N. B. qta haereticos ostendere, filium Dei epia
de epl cu Patre fortia n diuersa n dissimilis,
ut ipi blasphemabant, sunt plures hodo n diffi
miles nec diuersa ident naa,

Obj 5. Si in Deo sunt tres psona et una eptia
q quatuor res in Deo. qm.

R. N. a. na in Deo n quatuor inter se reale
diffra, dntas em seu eptia identifeatur
sibus psonalitatibz.

Int. tres psonalitates in Deo sunt res qm in eptia
q quatuor res in Deo.

R. d. a. sunt res relatiua eide eptia tgm ni ab
pata identifuata C. a. res absolute seu fortia
N. a. et coa

Int. 2. noe psona fortia pindicat; qm pro
no psonarum ista fortia n pteatur neglex qm
R. d. a. pindicat indirecte et in obliq C. a.
indirecte et n recto N. a. na noe psona directe
et p psonalitate sonal; cu vero psonalitas
ultim p naa naalis q elementu, ex obliquo
et indirecte tm naa pntat.

Int. 3. Dei noie illigit psona; pntat em cu
qui alijs imperat, qm psona pntat est: qm si tres
sunt psona in tres d. erunt.

R. d. a. illigit clare ac diffite psona aliqua
d. om nata N. a. illigit qfuse psona i e
naa sstentis p una aut plures psonalitates castia.

a. fortia
nois similitudo
claudicat
haereticos
ostendere
filium Dei
epia
de epl cu Patre
fortia n diuersa
n dissimilis
ut ipi blasphemabant
sunt plures hodo
n diffimiles
nec diuersa
ident naa
Obj 5. Si in Deo
sunt tres psona
et una eptia
q quatuor res
in Deo. qm.
R. N. a. na in
Deo n quatuor
inter se reale
diffra, dntas
em seu eptia
identifeatur
sibus psonalitatibz.
Int. tres psonalitates
in Deo sunt res
qm in eptia
q quatuor res
in Deo.
R. d. a. sunt res
relatiua eide
eptia tgm ni
ab pata
identifuata
C. a. res
absolute seu
fortia N. a.
et coa
Int. 2. noe
psona fortia
pindicat; qm
pro noe
psonarum
ista fortia
n pteatur
neglex qm
R. d. a. pindicat
indirecte
et in obliq
C. a. indirecte
et n recto
N. a. na noe
psona
directe et
p psonalitate
sonal; cu
vero psonalitas
ultim p
naa naalis
q elementu,
ex obliquo
et indirecte
tm naa
pntat.
Int. 3. Dei
noie illigit
psona; pntat
em cu qui
alijs imperat,
qm psona
pntat est:
qm si tres
sunt psona
in tres d.
erunt.
R. d. a. illigit
clare ac
diffite
psona aliqua
d. om nata
N. a. illigit
qfuse
psona i e
naa sstentis
p una aut
plures
psonalitates
castia.

9.

noie igitur Dei illi igitur Cuius personam quod in
tribus re ipsa personis consistit, quod solo appellato
Dei noie clare non cognoscuntur.

Enth. persona divina infinita est, quod unica; infi-
nitum enim unum est.

Rat. con. nam quod libet persona divina personae in-
finita est identice seu ratione essentiali a qua
non diffinitur. At licet tres personae divinae inter
se differantur, non tamen differant ab essentiali unde
eis emanat personae, et cetera nulla est in una
persona personae, quod non sit in altera; eo magis
quod una relatio altera non sit personae.

Enth. quod si eadem uni tertio personae eadem inter se:
at tres personae divinae si eadem uni divinitati quod
non sunt nisi una persona.

R. d. M. quod si eadem personae uni tertio adaequate solo

D. M. inadaequate solo personae. At tres personae
divinae non si eadem nisi divinitati, nisi inadaequate
sola; nam singula persona non si id est cui identi-
ficata divinitas. Sicut pater non est idem cum divinitate
quatenus divinitas sumitur secundum omnem relationem
personae v. g. filiatione, cui illa identificatur.

Ques. an personae divinitati mysterium reali ratione
demonstrari possit

Ante reformationem

Notand. quod non movetur de ratione aliqua quibus
reali; nam personae semel revelatae saevissime erit
in rebus creatis quaedam huius mysterii vestigia
deprehendere, illudque ex his ac similibus aliis quibusdam

utrumque, suadere aut illustrare. Id quod est
utrumque, suadere aut illustrare. Id quod est
vel in supposito vel in dato revelatiois studio

De Mytherum S. Iohannis nulla ratione positiva naali
demonstrari potest. patet t. ex Math. III. nemo novit
filium nisi Pater, neq. Pater novit quis nisi filius,
et uti voluerit filius revelare. 2do hoc Mythe
rud ait S. Bellar. t. 3. de Trinit. Patris n. Sapit.

S. ois demonstratio est vel a priori, vel a posteriori
ai S. Iohannis Mytherum n. potest demonstrari a priori;
cu nulla sui causa agnoscat, neq. n. a posteriori, seu
ab effectibus; cu nulli persona divina operatur effectus
prius ad extra; nullus em a Deo videtur effectus
ad extra, qui n. p. sua voluntate et potestate generat,
et cetera ad effectum referat.

Quis meli. S. Iohannis ut Plato et alij ita allega ex
S. Iohannis S. Iohannis Mytherum agnoscere utiq. ex
ratione naali, quod

P. Na. et quod Platone attingit dicimus eum ex
S. Iohannis Libris nulla potuisse desumere, qua
male illa, et verbosius fidei nra affinia suis
Scriptis inseruisset. q. tm. am ad Sibyllas supposititia
sunt eorum carmina, et post quod Christi aspecta
ut inter alios observat Petavius, P. esto Ignavia
sint, ibidem a Catholicis laudata, certe haec luminis
naalis Dei nequeunt; unde necesse est Sibyllis in
proemio Cartilae ut nulli suscipiantur haec fuisse
revelata, quemadmodum legitur nro 29. Palma d. v. t. g.
afflatu Prophetiae.

Quis 2. an Iudaei S. Iohannis Mytherum agnoverint?

P. I. Iudaeorum vulgus Mytherum S. Iohannis latuit
et docent couiter S. Pater, sed volunt Iudaeos n.

noviſſe qui eſſet Meſias promiſſurum em ſym
 ego horali et proſolenti exſpectabant; unde
 ex populari illa opinione ita ad Chriſtu duebant
 aſſe. Act. 1. Si in ſpore hoc reſpiciere regnum Is-
 rael. nq; iſus exponebatur illud Myſterium ut
 ſu ut illius declaratio aperta ſervaretur. Ito. ſu
 qua timendum erat ne ad ſeſolabrum ppenſa ſuda
 orid natio expoſito ſeſ. Myſterio in illa relabere.
 quare qui juſti erant apud Iudaeos, Salute gregue-
 bantur qdem q fidem in Meſia ſeu n'expli-
 ta ſeſ. imlicita ſm atq; obſcura.

Q. 2. Patriarchis, Prophetis et viris aliq; ſancti-
 ſſe opinio aperta huius Myſterij revelatio con-
 cepta ſuſpe videtur. id aperte tradit ſ. Cyprianus
 haſen. 5. una ſententia ſp in illa ſingula d'vitate
 credita ſuit ab illis, qui ceteris antecederent, cuius-
 modi propheta atq; Eximia ſanctitate p'diti hoſ
 fuere.

Quos ex veteri ſcripto Probata exceſſa d'vitate
 go Iudaei Myſterium illud agnoverunt.

Q. 3. Na. ſcriptam de hoc Myſterio lo-
 quente n' illiterunt, cuius explicatio ſoli Ito
 reſervata erat. ut coniter docent Patres

Pres 3. qomodo Myſterium d'vitate qtra in fi-
 deles d'm ſtrandu ſit.

Q. 4. Si nobis ſit reſu Ethnio, veritas et p'han-
 dia n'p'ra Elgnis ſuis p'ſeſe ratnbg; i et ubi
 de Elgnis veritate q'ſiterit, ex iſſis Elgnis p'p'is
 ille ad ſententiam ſeſ adducatur. 2° ſeſ. vero
 in Iudaeis decertandum ſit ex ſcripturis eoru
 exerceantur Myſterij ſanda et ſeſi n'p'ra Veritas

Quis 9. an aperta cognitio et confessio mysterij
 S. trinitatis uniuersis hominibus ad salutem profusus
 sit nriam.
 S. affirmat et patet ex v. Script. Joannis 17. haec est
 uita aeterna, ut cognoscant te solum Deum uerum,
 et quae misisti filium tuum. 2° ex eo quod
 in uita nriam iudicata fuerit fides in S. tri-
 nitate ut patet hinc ex uerba Baptisti, in qua
 tres personae appellantur, sed ex ipsa una improprie
 qua tres personae designantur, sed denique ex confessione
 sua personarum qua à suscipientibus baptisum
 sunt exortulata. hinc Innocentij III. an 1179
 merito damnauit hanc opinionem: ablutis
 capax est hoc, nisi negligenter nesciat myste-
 rium S. trinitatis.

Articulus II

An filius Dei sit uerus deus et Patri consubstantialis.

Aritia uerbi Dei donata nra, eorum, errore secu-
 lo 16. à Socino resuscitatae quippe in spira insinua-
 uimus. porro lectatoris huius in duas partes:
 alij quippe filium Dei Patri dissimile profitebante
 et hinc uocati sunt Anomali, à uoce Graeco quod
 significat dissimile, quod duos fuerunt Anomalis
 et Aeterni. alij uocabant filium Patri
 aeternitate et per oia esse simile, sed nolabant qst-
 staad fateri, quod illa uoce illa esse reijcenda
 uisitate peregrina et reuocanda in quibus Niceno.
 hi dicitur à Semi Ariani seu Omeusiani quod caput
 fuit Basilic Ancyran. alij Inq. nec simile
 nec dissimile filium Dei dicebant.

Conclusio Filius Dei est verus Deus Patrisq; consubstantialis.

Prob. 1. ex S. Script. Joannis 1. dicitur in Principio erat
verbum et Deus erat verbum, ora q; ipse factus est.
En! Verbum vocatur clare et expresse Deus, et quod
ille Deus qui erat à principio id est ab aeterno iuxta
illud Frag. 43 ab initio Ego ipse. et qui rem omnium
creator est. Joannis 10 ait. Ego et Pater
unum sumus id est una res una substantia una et
divinitas prout ipsimet Judaei intelligebant quare in
ipso tempore blasphemiae rem captivare voluerunt
Dng; filij divinitate testate Act. 13 Philip. 2. ubi
dicitur aequalis Deo.

Prob. 2. ex Trad. Culae hinc priorum Saeculorum
usq; ad haerem Arianae 1. P. Ignatij Martyris
ep. ad Magnesianos ait Jesus Christus qui ante
saecula genitus est à Patre qui est verbum ipsum
n. prolatum p. substantiale. 2. P. Just. apostolus
ad Romanos porro Filius Dei Qui plus procedente
filius sui tunc eo ante creatas et existens et nas-
cens, genia p. ead. curia gedit. Dng; ophis
alijs P. Clemens Alex. 1. 4. Romat. Filius Dei
tribuit qd plus Dei sunt. n. transt. in loco
ad Cor. est am. sp. ubiq; et nuptia q. n. t.
ora videt ora audit, scilicet ora.

Ecce igitur hae constanti Culae Traditione nra
319. Patres in Galis. Niceno I. Declararunt
ac confirmarunt. credere q. in unum Dnm. Jm. Ab.

Filius Dei unigenitus ex patre natus, id est ex
Porta Patris Deum verum ex Deo vero generatam
Comz. Patris. quia istud oia deinceps occur-
rentia quibus senta sunt.

Solo: Obten:

Obj. Filius Dei vocatur Deus in Scripta scripte in
Juis Moyses Exodi 7. et sunt Judices Isrl 41
go n est verus Deus.

R. Pa. na Filius Dei vocatur Deus absolute
Sapler et sine addito ac in singulari nro go
nisi vero Deo genit, Moyses am vocatur Deus
n Plur p solummodo respectu tharaonis ut
saxfaretur a Deo Moysi tradita in tharaone
possas. Judices vero dicuntur Jy in pluri
qui certe n possunt esse tales vere p tm fgate
gateng vus Dei in terris gerunt.

Ant. 4. Itg Joais 10. se aliu Deu n dicit qua
Judices: go ad. Ant. pbat Itg Donbato
qua pbat ex eo textu: Ego dixi Jy Ortis: go

R. Pa. na Itus hoc loco argumento ut so-
lent ad hoc Judas tm redarguit, go isfu
quem Pater sacrificavit, conicabat dona
sua naa qui opera Patris fact, blasphemia
ausent, du se filiu Dei noiat, ut et isfi Ju-
dices recte vocentur Jy, qia solummodo Dei psona
gerunt, licet epis naa pariteres n sint.

Obj 2. Itg Joais 14. Neand in te nos exoptat
unitate, qua isse cu Patre unus est, ut oes
unus sint, sicut et nos unu. Sumus: ai uni-
tas qe in te hoes intercedere p est tm moalis
go.

Deus
alis.

Pro ego
filius
us; et go
alitero
qui veni
et Pater
naa et
A que in
Auerunt
Elij 2. ubi

Paulom
atq; Mar
us qui ante
verbu ip
f. Just. q
Elas p
Ant et as
Itg p
mat. E
muit a
pual q

pas h
celes
und f

R. N. M. Sed et in sua unitate optica in ba-
 tra nobis in exple pponit, n. ut ea apegamur,
 p. ut ea imitemur, ut Patris gloriae suae
 conjungamur, sicut unitate Patris quicquid Ba-
 ter et filius à se invicem, divelli nequeunt.

sic in Luc 6. nobis scriptum est miserere,
 ut Pater coelestis, n. qd. populus Dei mise-
 cordia aperiatur, p. Deu aliquatenus imulari.

Obj. B. ille n. est verus Deus, quia deo creatus
 vel factus est: ai verbum creatum est à Deo: Culi 2.
 ab initio et ante secula creata sunt, et factus
 qui post me venit ante me factus est, qd.

R. D. m. creatio impie dicta C. m. creatio
 D. m. dicta N. m. creatio impie dicta idem
 est in simpliciter generatone, creatio vero pie
 dicta est educatio ex nihilo, illa n. ante ipsa Verbo
 Dei venit.

In 1. p. h. 1. Et quia primogenitus ois crea-
 go revera creatus fuit.

R. D. a. dicitur primogenitus creatio creatio
 et ordois qd. ipse crea foret N. a. ratione
 dignitatis et aequalitatis, quia se ipse ante ois
 creas ab aeterno genitus fuit et qd. in ipse qui
 sa sunt ura ut dicitur ibide Ca. et N. a.

In 2. p. h. 2. Pater dicitur caa filij ut qd. ex 66
 go revera eu creavit.

R. D. a. dicitur caa ratione creatio N. a. ratione
 Generationis Ca. deinde Pater p. caa illiquis
 p. p.

In 3. p. h. 3. filius oia accipit à Patre, oia mihi
 tradita sunt à Patre meo inquit Math. 11. qd.

Q. Ita. accipit in aliqua dependentia à Patre. Na
 ex Prima de unita exigentia sua estia qd exigit
 ut à Patre filio conicentur oia qd Patris sunt. Ca.
 Obj 4. Deus filio unus est. Im tam in scripto
 ad reru oiu productioe oia p ipso facta sunt
 Joais 1. qd n est Deus.

R. Na. na ppositio p hui sgnificat ead ppositio
 et pinde est ac si diceretur oia ab ipso facta
 sunt, sicut hae ppositio in metis alijs scriptis
 ead ppositio n in scripto sgnificat.

Obj 5. Genitus est filius qd coepit esse filius
 p. cu S. Greg. Nazianz. Orat. 23. ppositio
 n carere filio, cu filius procedat, n in ppositio
 posteriori esse, p. Deo Patri coeternum. Hinc
 dicitur in ppositio erat Verbu.

Int. vel Patre filio existente genuit vel
 n existente, si p. p. qd modo genitus? si
 secundum: qd hoc ipso posterior Patre.

R. cu eod S. Patre Orat. 35. Patre nq, qd
 nise filio existente nq, n existente, qia
 illa cogendi soluta reputantur ex generatione
 reru creataru qd ex esse et n esse gstant, et
 ad generatione aeterna transferri n debent in qd
 utu dpositio intrans datur.

Int. 2. aut verbu voluente genitum est vel n:
 si p. p. qd Patre prius voluit gignere qia
 genuit; si secundum qd vis illata est Patri.

R. filio qd voluente esse genitum nec in
 p. p. esse Patre posteriore, qia ut ait
 S. Ambros. L. 4 de fco. C. 4. nll in sempiterna
 generatione, nec velle nec nolle fcoit, nec generaco est
 in volubus p. p. p. p. p.

Art. 3. vel filius q̄ generatur aut ab eo gene-
rando desinit pater: Si p̄m̄: igitur p̄t̄na
integra n̄q̄ consequetur, si posterius, q̄g-
nere coejiſſit pater: q̄d q̄d em sine habet habet
q̄q̄, inſitu.

P. cū S. Aug. ep. 172. Patre q̄t̄no generare
et filium q̄t̄no generari, vel in d̄i minus per-
fecta eſt generatio ſiunt nec ſecondo ex
ſole q̄t̄no procedunt eſt minoris p̄t̄na.
hac via q̄d nobis inſignificabilia n̄ ſunt minus
vera ſunt, ſilentio q̄o Verbi generatio colenda eſt
n̄ em magna eſt hac generatio ſi a nobis per-
cipi poſſet. ſicut S. Greg. N. O. Orat. 35.

Obj. 6. Atq̄ iſſem̄ ſabatur Patre major me
eſt q̄o

P. in hoc et ſimilibz locis agit̄ de filio ut
h̄o eſt n̄ ut Deus eſt. Proglimento huius art. 3.
Ques. 1. An Patres q̄t̄ly Niceni Sapentes Sym-
bolo addiderint vocabulū Om̄iſion̄ ſeu q̄ſtaalis.

P. affirmative q̄ia p̄ vocabulū Om̄iſion̄ haereticos
filium Dei exogitate ita proſequantur, ut illius
haereticus tergiversandi Colub. Sapit; vox em iſta
ait S. Baſil. ep. 300. naa aequalitate dignitate
demonſtrat q̄tra Arianos; n̄ em q̄a ad invicē p̄coq-
nata ſunt. Ad invicē q̄ſtaalis, ſed in eſſentia
et caatū ejuſdem p̄ via naa p̄partuſes.

Deinde vox iſta et ſabellij impietate corrigiſſit ſolū
em hypotaſeos identitate, n̄ em id ſibi iſſi con-
ſtaſſit eſt, ſed alterū alteri. Pr̄m̄q̄ recte ac
religioſe d̄m̄ uſurpatur, cū et hypotaſecon
p̄t̄tate diſcernat, et naa ſine ulla diſpoſitione coron
exprimat.

Titus 1. Verbalium Omoision n̄ reperitur in
S. Scriptura: q̄o Patres Niceni p̄p̄ra illud usur-
parunt.

Titus 2. n̄ reperitur q̄m̄ ad nr̄m syllabarū C a.
q̄m̄ ad sp̄m̄ N a. A coad cognoscendam, ait S. Atha-
narius L. de decreto Synod. Nicœ. q̄ingis est p̄uro-
toris animi hanc vocē, samet̄i in scripturis
n̄ reperitur, haberi t̄n̄ ea p̄ra, qua scripta volunt.

Titus 2. in rebus ad fidem p̄tinentibz n̄ licet uti
novis vocibus: ai vox Omoision nova fuit
p̄ore Nicœna Synodi, eo p̄sertim sp̄u, quo à ba-
p̄tibz Nicœnis unyngata est: q̄o.

Titus 3. N̄m. na p̄ioribz tribz Cula p̄culis filius
Patri Omoision à scriptoribz Culpis dicitur, sicut
ut testatur S. Dionysius Alexandrinus in sua
q̄tra Paulū Samosatenu epistola. que 1. filius
P̄ri Patres, ait Omoision Patri vocaverunt.

Titus 3. N̄m. na Cula graves occas p̄ legis novas
vores adhibere ad fidē dogma q̄tra insurgentes
hæreses clare explicandū, et impediend ab oes hæ-
reticorum cavillationes.

Titus 3. Sabellius dicebat filius ep̄s Omoision
Patri, et idcirco ab Cula damnatus est: q̄o
S. d. a. dicebat in sp̄u Culpis seu in sp̄u q̄o à p̄thl-
dis usurpabatur N a. in alio et p̄fano sp̄u,
qui hæreticus erat C a. et N̄ ad. na Sabellig
& Omoision illgebat id q̄o est jurē in alio
p̄fona, q̄o ē hæreticū ac voce Cula in ceter-
is scriptoribz p̄phanis sumebatur, in p̄fona.
et in hoc sp̄u voce Omoision n̄ damnarunt
Patres q̄lij Anhöchens.

19.

Quar. 2. An filius n̄ fm̄ recte ducatur Omocion
 seu ejusdem Subst., s̄ m̄ Omocion id est Similis
 Subst.?

R. affirm. q̄ia Omocion et Omocion inter se
 convertuntur, sicut filius n̄ potest esse Omocion
 Patri, quin ei q̄q̄z sit Omocion, et vice versa.
 n̄ s̄ filius Patri similis est in Subst., verus
 Deus est: illa em̄ creat̄a s̄cti Deo similis esse potest.
 ai s̄ filius verus Deus est, unus q̄q̄z et ejusdem
 Subst. in Patre necesse est. hinc C. Hilarij
 de Synodis probat, ex qua filius esse aequalis
 Patri, eo quod sit illi Similis in Subst.

Quar. 3. An Omocionarii recte senserint de divi-
 tate Verbi.

R. affirm. ubi patet aperte ex facto Basilij Ancy-
 rani Omocionariorum faule Principis, qui tertia
 Romiense formula subscribens, scripsit se cre-
 dere filium verum verum Patris filium, Patri n̄ obli-
 vultate, s̄ m̄ estia, uno verbo q̄ oia simile et
 cetera aequalis, ab qui confitebatur filium Patri estia
 et q̄ oia simile, confitebatur Patri et filium esse
 simile, ut patet ex mox dictis: q̄o.

Ex quo inferri potest Omocionarios hæreticos n̄ fuisse,
 q̄ia nihil contra hoc negarunt, bene t̄ Schismatikon,
 quod vocabulum Omocion ab urra Julia receptum
 rejiciendo, t̄m̄ quod novum ac peregrinum: licet spu
 ejus ad miseriam contra Anoncos vindicant, q̄
 eidem n̄ obedierint, ab ejus, coivore se separaverint.

Quar. 4. An Liberius Papa Catholice de divi-
 tate senserit.

R. affirm. id eo quippe ex hoc sic dejectus
 et exilium miser fuerat. Berea quidem
 exilij foedis vitus, minus terribus, atq̄ revere-
 randa Petri Audio exastuans ut scribit I. hys.

De Scrip. Cullff. A. S. Athanas. ep. ad Solitarios
foula, a Simplicio a Demophilo Episcopo Ariano
oblata scripsit. Veru haec foula Ariana n erat
sed qua S. Hilariu. De Syno. ea velut Cathlica
exponit, sed qua in illa filius aperitur esse Deus ex
Deo, ex Patre natus ante oia secula, et Anatha-
matizantur ij, qui dicunt filiu de n exstantibus
vel de altera substaa et in ex Deo esse, quibz Ariana
heresi qtrebatur.

Ques 5. utru Ariminensi Synodil Episcopi rectam
de divinate Verbi sedem habuerint?

R. affirm. na Cuius foula Nioensib Arianis qsta
scripsit, ea in ipu gno et obvio n fuit Ariana;
clare em divinate filij exprimit sed dicit filiu ante
oia secula, et ante se propiu natu ex Deo, ac simile
esse Genitori suo Patri sedm Scriptas, agendum tu
n est, quin dicti Patres gravite peccarent senti-
endo in suppressa voce Moisis non scandalumqz
gravissimu Ecclia prabuerint.

Articulus III An Spiritus Sanctus sit verus Deus

Macedonianos a Macedonio Episcopo Constanti-
nopolitano dictos olim aperte divinate Spiritu S.
negasse, eorumqz heresim seculo 16 a Poini-
anis resuscitatum sicque supra jam insinuavimus.
qtra quos sit

Conclusio

Spiritus Sanctus verus est cum Patre et filio Deus. —

Prob. 1. ex S. Script. Iraj. 6. Inus Deus
exercituum dicit hac verba vade et dices po-
pulo huic: audite audientes et nolite illigere
qua S. Paulus Act. 14. dicit a Sprtu S. Iulio
prolata: quod Sprtus S. est Deus exercituum, et
ceterus verus Deus. ite Act. 5. dicit S. Petrus
Anania: cur tentavit Sathanas cor tuum mentiri
te Spiritui Sancto? n. es mentitus huiusmodi Deo quod
Prob. 2. ex Trad. Patrum priorum seculorum
S. Justinus Apolog. 2. dicit Spiritum S.
prophetiam colimus et adoramus et Deum solum
adoramus. S. Cyp. ep. ad Iubajanum
in tres unum sint, quomodo Sprtus S. placatus
esse potest ei qui aut Patris aut filii inimicus est.
Prob. 3. ex quilibet. quilibet Nicena in profectu
se credere in Sprtu S. eadem utique fide
quam in Patrem et filium. Concilium Constanti-
nopolitanum 1. Spiritum S. vocat Dominum
et vivificantem et cum Patre et filio ado-
randum et glorificandum —

Solu: Obtines

22.

Obj. 1. Spiritus S. postulat pro nobis gemilibz inenarrabilebz Rom. 8. - go n̄ est Deus.

R. Nōa, nā ip̄s est god Spiritus S. in interiore gratia debeat et movet nos esse auster ad orandum et commendū sicut oportet ad salute, ut interpretatur S. Augustinus.

Obj. 2. Spiritus S. a filio factus est, oia em̄ p̄ ip̄sū facta s̄ Joanis 1. go ad

R. d. a. oia q̄ facta s̄ a. oia q̄ sunt, p̄ ip̄sū facta sunt. N. alioqui datur ip̄sū p̄ verbum factū ep̄et god absurdū est.

Int. Spiritus S. annuat Creaturis, igni scilicet: ip̄sū vos baptizabit in Spiritu S. et igni Math. 3 go est Creata.

R. Nōa, nā ideo omnia solū ignis Spiritus S. adungitur ut designentur Spiritus S. operantes et dona Charitatis, q̄ nobis q̄ fert

Obj. 3. n̄libi in scripturis legitur debita Spiritui

S. adoratio go R. Nōa nā ut observat S. Gregorius Nazianz Orat. 37 traditne n̄ scripta, q̄ pars in scriptura habet auctoritate, nobis q̄stat de adoratne Spiritui S. debita; cuius plane indubitato argumenta est perpetua Culca ignitudo in adhibenda hāc glorificationis formula Gloria Patri et filio et Spiritui S. sicut in god idē est Spiritus S. nā q̄ntio est ip̄sū cum vel in eandem place vim habent sicut notat S. Basilius. De Spir. 25. 27.

usest

15. n̄

Deus

1. dicitur

in illis

in Spiritu

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

Instr. ad Sptu S. pces n dirigunt qd n est
Deus.

R. 1. S. P. a. na plura qd ab antiquis pcoribus
ad eu dirigunt pces ut veni Creator Sptu S.

R. 2. N. b. a. na 1^a Cula pcoribus id e^m ad
Bate pces referre bante qia bntatis ppa
est, ex qua Cula disciplina nbl qtra dntate
Sptus pgetudi. et maxime qd qui uni pbona
adoratne exhibet alijs qoz ea deferat eu sint
unus Deus.

Obj 4. veteres vix Sptu S. Deu appellare
auri sunt qd

R. N. o. a. habemur qd Veteres prudenti
conomia aligtees ex pps verbis n dixit
Sptu S. epe Deu, in iforu ba Libris pssim
occurrunt attributa dnta Sptui S. vindicata
noe igitur facebant Ciel' ad adfruerent.

Obj 5. illa pona n est Deus, qe ingenta n e^s
neingenta a Deo: at talis e Sptu S. qom

R. N. M. na inter gentu et ingentia date
alqd mediu fil pcedens alia via qua p
Generatne

Caput II

De Civinis Processionibus.

Processus unum Sptu e' origo unius ab alio.

Duxerit diffinita, una immanens, cuius locus
 manet intra primum ipsum, sic a Patre procedit
 filius Dei, qui est in Patre sicut Pater in ipso
 altera transiens, cuius locus extra primum po-
 situs est, talis est in creatis filius a Patre
 procedens. rursus alia propositio immanens est, quia
 seu ab alio sicut a causa, qua unum ab alio pro-
 cedat in aliqua dependentia. alia metaphisica seu
 ab alio sicut a vero Principio, quia in suo quatuor
 intuitu est emanatio seu Origine, quia unum ab
 alio sicut sicut a suo principio sicut a vi depen-
 dentia.

Articulus I

De Existentia et numero processionum divinarum.

Processiones divinae definiuntur filii aeterna unius
 personae divinae ab altera Origine.

Quaestio 1. an in Deo detur processio unius personae ab
 alia sicut a vera causa.
 R. negativè, quia haec Deo repugnat, tollit quippe
 ipsam divinitatem; Deus enim est esset independens.
 hoc autem a vera causa procedens dicitur dependentia
 ab ea. hinc quod aliqui Philosophi dicunt Patre
 esse causam filii et causam illi quod simpliciter conuincatorem
 essetia vel primum.

Quaestio 2. an in divinis vera detur processio unius
 personae ab altera sicut a vero principio.

Respondet ex P. Script. Joannis 9. ait. Et ego ex Deo p[er]p[et]ui S[an]c[t]i & aeterna generatione. Ap[er]t[ur] Jo[ann]is 15. dicit de p[er]p[et]ui P. q[ui]s à Patre p[er]d[ic]it deinde in Deo P. plures p[er]sona à se diff[er]entia; ai p[er]sonar[um] diff[er]entia fundatur in p[er]p[et]ue unius ab alia g[en]e.

Quest. 1. p[er]p[et]uo supponit prius ac posterius, ai in Jo[ann]is n[on] datur prius ac posterius g[en]e P. d[ic]it n[on] datur prius ac posterius g[en]e Et nae C. m. Originis P. m. in Jo[ann]is p[er]sonitas p[er]sonis C[on]d[ic]it n[on] habet, e[ss]e q[ui]d singula p[er]sona sint esset aeterna. p[er]p[et]ue p[er]sonitas nae q[ui]a n[on] illa p[er]sona à caa alterius p[er] ad m[er]it[um] debet p[er]sonitas Originis, in n[on] p[er]sona, Iona p[er]p[et]uo p[er] Originis p[er]beat Patre

Quest. 2. ut p[er]p[et]uo dicit depend[er]e unius ab alio g[en]e in Deo n[on] datur.

R[es]p[on]d[et] a. p[er]p[et]uo q[ui]a sit libere Ca. q[ui]a sit n[on] n[on] una aut p[er]sona in Deo ab alia n[on] p[er]d[ic]it lib[er]tate, p[er] nae Iona n[on] p[er]sona, q[ui]a sit ut Patre illatq[ui]do n[on] p[er]p[et]uo n[on] p[er]p[et]ue Verbum. Et hinc patet fili[us] auip[er]e esse à Deo Patre sine depend[er]entia, et e[ss]e n[on] beatius esse in Jo[ann]is dare quā auip[er]e.

Quest. 3. q[ui]d sint in Deo p[er]p[et]iones?

R[es]p[on]d[et] a. d[ic]it P. et n[on] plures id patet p[er] ex Scripta locis p[er]p[et]ue C[on]d[ic]it, in q[ui]b[us] plurimodo Verbi Jo[ann]is A[per]t[ur] P. p[er]p[et]uo exprimitur. Et ad d[ic]it

Duntaxat sint personae, Sufficit quod in Deo sint
solum duae facultates in aeniter operantes:
ai n. A plures quae duae illae npe et voltas:
in Deo quippe nlla e memoria pcedita; in
memoria sit pteritorum, Deo aut nll pteritu,

Id curata pntia sint. 90 C.
Dues. Filius intelligendo aliud Verbu generare debet
alia omnia pntia estet ptra 90 C.
p. p. a. na in filius sit Verbu ingntu tota
illius pceditate exhauriens, n p aliu pro-
ducere ejunde illius hru. nq. In exinde legit,
ptra in pntia esse filio; n em minor est
pntia filio qd generetur, qua ptra qd
generet.

Articulus II

De Principijs divinarum processionum

Notandum i. Duplex a bclis distiquit actiois prin-
cipium, npe principium quod et principium quo. Primum
est suppositum ipsu agens: alterum est pda seu vir-
tus, p qua principium quod agit. Vocatur in principium
formale, qia illius virtus est veluti pda, a qua
est actio; qia virtus in duplex sit, remota nemp
et pma, duplex qd distiquitur principium quo re-
motu unu p qd suppositu mediate fm et remote
agit, et est ipsa naa, pma alteru, p qd suppositu
in immedi operatur, et est ipsa naa facultas.

Si Petrus illigenis est proprium quod, ac realis est
 proprium remotum quo, et illius est proprium quo
 proximum illius.

Notand 2. Certum est, actus illigendi et volendi
 esse propria processionis filij et Spiritus S. nam filij
 in divinis procedit p illud; filius quippe est Ver-
 bum Joan. 1. p Verbum n procedit nisi ditione, et
 dicitur in Deo est p illud. hinc aut S. Cyril Alex.
 l. 1. in Joana c. 5 filius appellatur Verbum;
 quonia ex illu est. 2. Spiritus S. procedit p
 voluntate; vocatur em amor, dilectio, charitas,
 at hec ptenent ad voluntate: go ca. Sed n Civis
 qtrovertia est inter Scholasticos, an actus illigen-
 di et volendi sint propria formalia pama an re-
 mota tantum.

Notand 3. Pariter certum est, proprium quod
 processionum donarum esse ipsammet personam pro-
 cedentem. . . Extra qtrovertia goqz est, filium pro-
 cedere a Patre; id em clare indicant Scriptura.
Ego ex Deo Patre processi ait illius Joas 8. et
exivi a Patre Joan. 16. Filius a Patre solo est
ait Symbolu Athanarij more inignitum.
 Inqz nqz qtrovertitur Spiritus S. processio a Patre,
 hoc em expresse dicit Scriptura, qui Spiritus Verita-
 tis a Patre procedit Joa. 15. p magno actu Graecos
 inter et Latinos decertatur, an Spiritus S. a solo Pa-
 tre vel in filio suo procedat, qd ultimu ngant Gra-
 e Constantino-politani scilicet q affirmante Culiâ Ca-
 lina Cathlica; quae sequis hae in parte cum illis

unionem inire tentavit, illorūq; ad sua conione reducere
et revera identidem facti et discordia incurrunt, ut in
quibus Gal. IV 12 14 in quibus ad un. 11. i 274 annuente
Imperatore Gracorum Michaelē Palaeologo. et in quibus
florent. 1439 postea in pro innata animi Civitate
Tad pristinum errorem relapsi. his notatis.

Qua 1. quodna sit principium quo remotum donarum pro-
ceptionum?

R. principium quo remotum est naa dona. na illud est
principium quo remotum donarum proceptionum, in quo virtus
earum generatur: ai virtus proceptionum, seu illius est voltas
generatur in essentia donarum, go 14.

Qua 2. quodna sit principium quo proximum donarum pro-
ceptionum?

R. Principium quo proximum est illud rationabile et voltas
rationalis. na sicut quid sit principium quo proximum recipi-
atur, ut sit salta virtutes distincta huius principii quod
hinc a principio quo remotum, et dicitur ut imota influat
in actu: ai haec habent illud et voltas, na virtutes
distinctae a personalitate et ab essentia. Deinde illud et
voltas imota influunt in productione filii et Spiritus
Sancti, ut facile eruitur ex dictis go 14. 2° dona
essentia n est principium imota proceptionum donarum, quia aliter
unus et idem modus procedendi esset in Patre et filio.
pariter sola relatur dona proximum principium n est quia
principium quo proximum proceptionum illud est, qd agit pro-
dunt sibi simile et revera est filius n est similis Patri q ai persona p
in carne paternitatis. hinc quia p. Patres coniter aserunt, sedentes su
filium procedere ex substantia Patris B. go solus illud relatur nos
notionalis et voltas notionalis imota principium qd Patres produci-
proceptionum donarum: Dixi in notanter illud simile.

... realibus
... quod
... et voltas
... na
... virtutes
... distinctae
... personalitate
... ab essentia
... Deinde
... illud et
... voltas
... imota
... influunt
... in productione
... filii et
... Spiritus
... Sancti
... ut facile
... eruitur
... ex dictis
... go 14.
... 2°
... dona
... essentia
... n est
... principium
... imota
... proceptionum
... donarum
... quia
... aliter
... unus
... et idem
... modus
... procedendi
... esset
... in Patre
... et filio.
... pariter
... sola
... relatur
... dona
... proximum
... principium
... n est
... quia
... principium
... quo
... proximum
... proceptionum
... illud
... est
... qd
... agit
... pro-
... dunt
... sibi
... simile
... et
... revera
... est
... filius
... n est
... similis
... Patri
... q ai
... persona
... p
... in
... carne
... paternitatis.
... hinc
... quia
... p.
... Patres
... coniter
... aserunt,
... sedentes
... su
... filium
... procedere
... ex
... substantia
... Patris
... B.
... go
... solus
... illud
... relatur
... nos
... notionalis
... et
... voltas
... notionalis
... imota
... principium
... qd
... Patres
... produci-
... proceptionum
... donarum:
... Dixi
... in
... notanter
... illud
... simile.

notionalis. Duplex quippe dicitur illud est illud
 scilicet quod tribus personis comitatur, et notionalis qui
 Paternitate affectus est, seu qui includit Paterni-
 tatem. Duplex itidem consideratur voluntas est illud
 quatenus tribus personis provenit, et notionalis
 quatenus includit Spiritum Patris et Filii. Porro
 Filius et Spiritus S. non proveniunt, quod illud aut vol-
 untate est illud non notionalis, ex quo facile habetur
 nec illud in Filio aut Spiritu S. provenire aliud
 Verbum, nec vocate in Spiritu S. aliud amorem.
 Quis ex quo Pat. III. C. 2. naa dona non est gene-
rans, ac nota naa illiguntur oia attributa est illa
et cetera in illis: quod non est primum primum quo gene-
ratris B.

~~Et dicitur et hoc solum intendit quod illud quod dicitur~~

~~Abbat. naa dona in abstracto sumpta, seu~~
 abstracta a persona Patris C. N. proit est in Patre
 et relative Paternitatis quod dicitur N. N.

et hoc solum
 tendit quod illud
 a Joachimum.

Quis B. Ex qua illuc procedat Filius?

7 essia

scilicet Filius procedit ex essentia notitia dona, qua
 Deus Pater essentia sua cognoscit. quia si fecundi-
 tas generandi provenit deo ratione aliquid us notit-
 ia, certe provenit ratione notitia oia nra, quod
 est notitia essentia dona. Deinde Verbum procedit
 ut simile in naa obto cognito est in imago Patris
 quod C. Sic in Spiritu S. procedit nris ex amore
 essentia dona, seu quo P. Pater et Filius invidiam amant.

Quis 4. quina sint tri personae donarum.

Ante responssione
 Notand. Duplex dicitur esse quod unum so-
 tale et ad aequatum, alterum sociale, qui sunt essentia

in productum et coniectum.

P. 1. *Spiritus localis productus est personalitas seu proprietates relative personae productae, nam haec proprietates est u, quod prae et ratione sui produuntur.*

P. 2. *Spiritus localis coniectus est natura donata, haec uero non produuntur, sed sunt coniectus.*

P. 3. *Spiritus adaequatus est donata persona procedens. quia spiritus localis productionis est solum illud quod per ea denotatur produci. sed illud est persona procedens, quod est.*

Quaestio an *Spiritus Patris* *in* *Filii* sit proprium quod *Spiritus S.* seu an *Spiritus S.* *in* *a* *Filii* procedat.

Conclusio.

De
Fide est Spiritum Sanctum etiam a filio procedere.

Probi. ex *S. Script.* *Spiritus S.* mittitur a filio
mitta eu ad vos ait *Abg. Joannis 16* a *Filio*
accipit *Sci* de meo accipiet et annuntiabit vobis
ibid. ai *Spiritus S.* non mittitur a filio per *in*
peru sicut mittitur *Spiritus* a *Dno* quod *procedit*
natura sicut *Plantae* mittit *Folia* et *Flores*
Spiritus S. non a *Filio*
accipit Sci addiscendo, neque *in* *furno* quod
per *procedit* vel *procedit*. *In* *quod* *Spiritus S.*

constantem in Baptismo dicitur Spiritus Sanctus
 sicut dicitur Spiritus Patris: quod sicut non dicitur
 Spiritus Patris nisi quia ab ipso procedit, ita nec
 dicitur Spiritus Sanctus nisi quia ab ipso procedit
 Prob. 2. ex Trad. Eccl. Chrys. Rom. 2. de
 Symbolo: in quo Spiritus Sanctus dicitur Patri et Filio
 coeternum, et procedente de Patre et Filio.
 P. Fulg. 4. de sub. c. 2. nec natus est ipse
 Spiritus Sanctus: nec genuit, sed Solus de Patre filios
 procedit.

Prob. 3. exquil. General. Concil. Ghes. appo-
 Paris. Synodua S. Cyrilli Alexandri episcopi
 in qua dicitur Spiritus Sanctus a Filio similiter sicut
 ex Patre procedere. quod postea quia Lateran.
 se IV. C. II. Lugdunense II. et Florentino con-
 sentientibus Graecis aperte definitur.

Prob. 4. Filius accipit a Patre seipsum quod
 in Filiatione iuxta illud S. Joannis 16. et
 quocumque, et dicitur Patres mei sunt; per se ba-
 tre ut addit quilibet Florentino, ac Virtus
 servandi est quod in Filiatione; non
 et dicitur in illa relativa oppositio quod.

Solo: Obtinetur.

Obj. 1. Concilium Constantiense I. agens de pro-
 ceptione Spiritus Sancti in Symbolo dicit eum a Patre
 procedere nlla mentione facta filii quod.

P. N. coa na qstio tunc houis n erat de
procedere sicut p. ex filio p. blumodo an
deus ephel atq. ex patre procedat, qd solida
mle accomodate ad errorem, qm damnanu
habebat, de finivit.

Obj 2. Patres Graeci n dicunt sicut p. epe ex
filio p. p. filiu go C.

P. N. a. cuius qstionem habet ex p. Chrys pra
allegato. Unde supposito qd dicant sicut
p. procedere p. filiu, p. p. hio q. ide sonat ac
p. hio Ex prout interpretati s. i. p. Graeci
in Synod Florent. in litt: Unionis

Obj 3. P. Greg. Nazianz. Orat ad Epis. Egypti
ait oia qua p. b. b. pater filij sunt p. t. epe p.
p. u. go filius n est p. p. u. sicut p.

P. d. a. p. t. epe p. p. u. sine p. p. u. seu p. p. u.
p. n. t. p. u. t. e. p. t. e. p. a. p. t. e. p. p. u.
p. p. u. t. e. p. a. p. t. e. p. p. u. t. e. p. p. u.
illiquat p. p. u. p. n. t. e. Et sic n resp. d. e. r. i. t.
ad id qd p. Maximus Martyr in ep. ad Ma-
rimu ait sic dicit sicut p. dicitur a latinis
ex filio procedere, n idcirco in eos p. t. e. u. e. i. s. s. u.
epe initium sicut p.

Obj 4. Pater est sufficiens p. p. u. sicut p.
go eu plus p. p. u. t. e. i. t.

P. N. coa na dicit pater sic sufficiens p. p. u.
sicut p. e. u. in plus n p. p. u. t. e. i. t. p. p. u.
si eand. e. u. i. s. s. u. p. r. a. n. d. i. v. i. m. h. a. b. e. t. s. i. m. l.

quamvis Pater sit Superior principii creaturis
modi, In n̄ solus creavit modum, sed in filio
et Spiritu S. quia potentia creandi est communis
tribus personis.

Quæstio 6. an Spiritus S. procedat à Patre et
filio eodem modo principii.

R. ex quæ. Aug. II. Spiritus S. procedit ex
Patre et filio n̄ eodem ex duobus principii, sed
eodem ab uno principio, n̄ duobus gradibus
sive unice spirantur. quæ descriptio patet ultoribus
S. ex S. Aug. 4. 5. de Trinitate c. 14. Paten-
dum est autem Patrem et filium principii esse Spiritus
S. n̄ duo principia. 2° principium est quæ-
dam substantia ad cuius multiplicationem
plures multiplicationes suppositorum requiruntur mul-
tiplicitas sive: si unica est sive n̄e spiratio
activa quæ Patri et filio communis est: ergo sicut
Pater et filius si unus Deus quia habent
eandem substantiam ita sunt unus Spiritus S. prin-
cipium in habent una et eandem spirandi
virtutem. Ergo n̄ possunt dici duo spirantes
sive, possunt in adjectivo dici duo spirantes
quia ad multiplicationem generis adjectivi suffi-
cit multiplicatio sive.

Quæst. 1. P. hui. 2. de Sant. dicit Spiritu
P. epe à Patre et filio auctoribus qd. P. duo
Spiratores.

R. d. a. auctoribus adiuncte id est procedunt
P. Spiritu S. C. a. P. huius seu Spiratores
N. a. et coa.

Quæst. 2. Spirator supponit pro supposito ha-
bente virtute Spirandi: qd. ut dicitur duo sup-
posita habentia virtute Spirandi, duo qd. 3
sunt Spiratores.

R. d. a. supponit primario et in rebus N. a.
epte et in obliquo C. a. et N. coa. concreta
em p. huius qale e vox Spirator. In in rebus
significans p. huius seu virtute Spirandi, in ob-
liquo am et epte supposito habens virtute
Spirandi, qia am p. huius habent nra p. huius
p. huius significata, et unica est p. huius seu virtus
Spirandi, in unius est Spirator.

Quæst. 7. an si Spiritus P. à filio n. procederet
epet persona ab eo diffeta.

R. negative. qia in donis oia p. huius, ubi n.
obvial relatis oppositio: ai si Spiritus P. n.
procederet à filio, nullam haberent inter se re-
lativis oppositio, na in Deo ois oppositio rela-
tiva fundata in origine unius ab alio: et
hac est com. P. huius huius qd. (u).

Quæst. 1. in Spiritu S. n. procederet à filio

adhuc filius et pater p. quod exent qd dicitur
sa propria localia illud sunt et voluntate
go adhuc sunt duae personae et duae
persona realiter distinctae; qd in aperte inquit
P. Anselm. de personis et actibus p. 3.

R. d. egs duae personae veriter et p mente
distinctae sunt illud et voluntas secundum
secundum nostrum modum quod in distinctae
C. egs duae personae et duae persona realiter
et a parte rei distinctae. N. coa qm in ijs
deficit oppositio relativa. qm ad P. An-
selmum. Difficilis quod est et in hac parte
deserendum putant nulli filii

Quaes 2. Inallata hypothese spiritus p. est
cum filio respectu patris terminus disparatus,
go distinctus.

R. S. a. N. coa quidem in creatis tri disparati
distinctur realiter, p n in divinis. Et ratio est
quia in creatis unum disparatum, cui sit infinitum
et limitatum, n gnet entitate vel pntate alterius.
at in divinis spiritus qui supponitur disparatus, ad-
huc est infinitus, proindeqz gneret su entitate
et pntate alterius tri disparati, cui infintus
in entitate et pntate intus ab oes pntate et enti-
tates, quae se se invice n excludunt, quales st ea,
quae inter se n habent oppositio relativa pro-
ductis et producti.

Quaes 3. Filiatio est pntentia terminum naa
divina, eamqz reddens incouiciable alteri: go

Sicut nos divina cum gubernatione n̄ p̄con-
care filio, sic nec in filiatioe conceiri p̄
Spiritu S. nisi illa interveniat oppositio inter
filiatne et Spiritus passiva, et cetera.

R. d. a. filiatio qualis nunc est, et quatenus
iuncta est Spiritus activa C. a. Filiatio passiva
et sine Spiritus activa N. a. Scilicet in illa hypo-
thesi, quod Spiritus S. n̄ procederet a filio, filiatio
esset alterius rationis, atq; in Spiritus passiva
in qua esset unum et idem, sicut nunc est in Spi-
ritus activa, una et eandem personam constitueret.

Quaestio 3. An Caelia Symbolo Constantinopolitano
recte adiecerit verba filio?

R. affirm. et ita clari definitur quia flo-
rentinus et Trident. sess. 3. deinde ad Caelia
et Symbolum fidei condere, quod in Symbolo
condito ad fidem magis explicanda aliquid addere.

Dies 1. Concilium Ephesinum art. 6. prohibuit, ne
quidquam Symbolo Constantinopolitano addatur quod

R. d. a. ne quidquam addatur aut pro ut sonat
verba canonis ne altera fides id est gratia pro-
feratur C. a. ne aliquid addatur fidei consensu
expositorio, declaratorio sed. ab aliquo privato
C. a. ab Caelia N. a. A. v. a.

Dies 2. P. Leo III. hanc additionem improbat quod

R. N. e. a. na. P. Leo hanc additionem Symbolo
facta a quibusdam Caeliis particularibus impro-
bat n̄ quia n̄ esset fidei consentanea, sed quia
ab Caelia Romana quae in Italia est omni aliam
non acceptata erat, et ne Graecis videretur contemnere

Symbolum Constantinopolitanum; quod ex hac
causa in Tabula Argentea describitur iustissime
illa additio, et poni in altari *scilicet* Corpus S. Pauli.

Quæres quæ tempore hæc additio facta fuerit?

R. probabile videtur ea Sententia, quæ dicit,
additio illa primo in Hispania Cæsaribus inuenite
seculo 5° obtinuisse; em verò in Concilio Toletano
et Bracarenensi eadē extat. Sed in Gallia et Ger-
mania seculo saltem 4° dimanasse, prout patet
ex Gulys Francofordiensi ab 794 et Horojulien-
si, in quibus additio recepta et approbata fuit. ac
tandē a S. Pontifice Nicolao I. confirmata fuisse,
cum antea S. Pater, quamvis illius in tota Ecclesia
Latina fides esset, spiritu S. non à filio procedere,
hanc additio Symboli fieri non consentiret, ex pru-
denti Aconomia, ne videlicet Græci ab ipsa con-
fessio viderentur, atque in apertum Schisma pro-
rumperent, prout re ipsa postea factum est.

Articulus III. —

De
Discrimine processionis filij
à processione Spiritus Sæcti.
Ardua profecto ac implicata, si qua
S. P. questionem aggredimur, quæ simpli-
ce à nobis de sola Auctoritate fidei exigat,
non ex tua ratione notitia.

est Origo id est emanatio seu generatio Ego ex deo
 feci Joais 1. 2. est vivens à vivente.
 Joais 5. Sicut Pater habet vitam in semetipso
 sic debet filio habere vitam in semetipso

3. est à principio quinto. Joais 14. n. credidit
 quia ego in Patre et Pater in me est. 4. Inq.
 est in similitudine imo in unitate nat.
 Joais 10. Ego et Pater unus sumus. q. d.

Ques 2. an in Spiritu S. generatio sit generatio?
 R. negativè quia Spiritus S. nec à Spiritu nec
 à Filio, nec à Patre unquam generatur di-
 citur S. simplex procedens.

Ques 3. quare ergo generatio filii deate gene-
 ratio, non verò generatio Spiritus S.

R. variis quod hlegi Lupis de summo rab-
 ne, ut 1. quia filius, cui procedat, illud est
 cognitio est vera imago Patris in epi simile
 dicitur deformata. 2. quia generatio filii se
 tendit ad danda et dat in natura una seun-
 ditate concipiendi eandem naturam, non verò generatio
 Spiritus S. P. forte verius aliquid in P. Aug.
 dicit 2. 3. contra Maxim C. 13. de Patre et
 filio de Patre et filio est Spiritus S. P. ille
 genitus, iste procedens. Quod am inter nati
 et procedere intersit de illa Excellentissima natura
 loquens explicare quis potest? non quod procedat, nas-
 citur, quamvis de procedat quod nascitur.
 hæc filio. distinguere am inter illa generatio
 et hanc seipsum nescio, non valeo, non sufficio.

Caput III

40

De Relationibus divinis.

Relatio est ordo seu respectus vel habitudo unius ad aliud. Duplex generatim differt ratio una, altera realis. prior est quae Lingit ab humana mente inter ea, quae sua sponte na ad invicem n referuntur. qualis est relatio patris ad filium. Relatio autem realis est quae unum a parte rei ad aliud ordinatur nemine cogitante; ut relatio filii ad patrem.

Articulus I

An et quid et quot sint in Deo relationes.

Quest. an in Deo sint relationes verae ac reales?

R. affirm. na danti in Deo verae personae sunt C. precedenti demonstravimus, ac illa quae n possunt sine relatione originis, p quas persona producta nemine cogitante refertur ad persona producta; biter v.g. ad filium et vicissim go. Deinde si n essent in Deo reales relationes, persona realiter n differerentur, quia biter relationes in Deo fundant differtur. go C.

Quest. quot sint in Deo relationes?

R. quatuor duntaxat sunt in Deo relationes reales, scilicet Paternitas, filiatio, spiratio activa et spiratio passiva; na ex dictis C. precedentis duae sunt personae

una p illud altera p voluntate: ai ex duabus pro-
ceptibz nris resultant quatuor relationes: na ubi
sunt duae personae, ibi sunt duae relationes pona-
ru produlentiu et duae psonaru pstantiu: sic
in Patre est relatio paternitatis ad filiu. in filio
relatio filialitatis ad Patrem: in Patre et filio relatio
spiritalitatis activae ad Spiritu S.; et in Spiritu S. relatio
spiritalitatis passivae ad Patrem et filiu qd

Quaer. Si essent in deo quatuor relationes reales,
esset in eo in quaternitas: ai haec n est admitten-
da: qd

R. N. M. nao est qia spiritalitatis activae realitatis
distinguitur a paternitate et filialitate, ut pote
qibz relatiua n opponitur.

Quaer. 3 an relationes divinae sint verae personae?

R. relationes in quatenus tales, seu quatenus di-
cuntur ordine ad se invicem sunt verae personae.
na qd qd reale est, seu habet rationem entis illud
personae aliqua est: ai ex dictis relationes in se re-
ales sunt: qd. hinc S. Iamascenus l. i. de fide
relatione expressa personae appellat.

Quaer. 4 relationes essent personae divinae
essent infinite personae; ei quippe decipit personae rela-
tiva: absurdum est qd.

R. N. M. na personae relatiuae in actu generati
in essentia, cu relationes eide identificentur.

Quaer. 5 an relationes sint personae simplex simplex?

R. negat. P. relationes sunt in personae simplex
n qd p aliqua in personae simplex p qia opponuntur
personae aqz bona; filialitatis em aqz personae est ac
paternitas, cui in opponitur.

Quæst. an persona divina formaliter constituantur per
relaciones.

R. affirm. quia persona divina constituitur per aliquid
sibi ipsi per personam vel sibi ipsi per se habet quod
relacione, sic patet vel per se habet quod paternitate
juxta illud quod dicitur in litteris. Unio: oia que
Patris sunt esse patris unigenito filio suo gignen-
do dicitur per se esse patre qd.

Quæst. relatio supponit personam in constituta; quia
relatio patris ad filium supponit personam patris;
supponit enim generationem, quæ actio est actio personæ
supponit personam: qd.

R. Ia. relatio accidentalis Ca. in enim sit acci-
dens supponere debet totum cui inhaeret. Relatio
essentialis qualis est in Deo Pa. pariter I. actio suppo-
nit personam actus creato quæ ab ipso supposito disti-
ngitur C. Pater Pa.

Articulus II

An et quomodo relationes divinae tum ab essentia tum a se invicem distinguantur.

Relationes divinae generari possunt vel in essentia
divina vel inter se: si inter se vel generantur
in relationibus oppositis v.g. paternitas in filiatis
ne, Præter activa in passiva, vel in relationibus
disparatis et minime oppositis qualis est præter
activa generata in paternitate et filiatis.

Ques. qomodo relatus donae diffingunt ab
 eptia?

R. 1. relatus donae ab eptia n̄ diffingunt realer.

1. quā id aperte factū est in quilio lator non p̄

C. 2. credimus inquit patres quā quilibet hunc
procurat est illa res suma, videlicet patres; eptia
 seu naa donae, et illa res n̄ est generans neqz
 genita neqz procedens. Sed pater qui generat,
 et filius qui gignitur et spiritus qui procedit
 go. 2. quia ex sepius dictis in donis oia
 s̄t unū, ubi n̄ obviat relatus oppositio:
 ai relatus nlla habent oppositā in eptia
 donae: go. 2.

R. 2. relatus donae ab eptia diffinguntur
 virtutē s̄m quā in fundto in re p̄ alio conceptu
 quipi pater n̄itas alio eptia utpote q̄ conica-
 tur n̄ illa: go. 2. debet n̄ admitti diffictio ratiōis
 seu virtutis.

Ques. in quilio Chemeni q̄tra Gilberti Bar-
tanū factū est in hlegia inter eptia et sonas
ras n̄ diffingunt: go. diffictio virtutis seu rati-
 ōis admitti n̄ debet.

R. N̄ oia n̄a ipsius verborū est eptia donae
sonis n̄ dicitur esse difficta in re. duplex
 est diffictio ratiōis admittenda Gilberti, una
mathematica quā p̄ mente acquirē, quā
 a parte rei n̄ difficta; et hlegia diffingente
 ea plū q̄a reijā difficta. R. Itaqz quiliū
 utitur verbis Gilberti q̄tra eū definit, eptia
 donae n̄ diffingi realer a sonis donis.

44.
Ques 2. quomodo relatives d'vna inter se differant?

R. 1. relatives quae sibi mutuo opponuntur ut pater
natus et filius et spiratio activa generata et
passiva realiter inter se differunt. 1. quia relatives in-
vulgo opposita differunt inter se reales, alias sibi non
opponerentur. 2. quia relatives quae se habent ut quod
realiter producens et productum, differunt inter se reales:
nam nihil potest se ipsum producere realiter: ac paternitas et
filialis ita spiratio et activa et passiva se habent
ut producens et productum: quod.

R. 2. paternitas et filialis differunt à spiratione
activa non realiter sed virtualiter scilicet: quia non est in divinis
realis distinctio, nisi ubi est oppositio relativa ac
nulla est oppositio relativa inter paternitatem et
dispositionem quod illa se ac diversae relatives, se
non opposita; nam oppositio in divinis fundatur
in reali perceptione unius ab alio; spiratio autem acti-
va nec producitur à paternitate et filialne, nec
illas producit: quod. 2. quia in ea paternitas et spiratio
activa rebus realiter distinctis aequivalent, atque diver-
simodè possunt quiri, v. g. paternitas vel generans
spiratio activa vel non generans, virtualiter inter se differre
dici possunt.

Ques 3. ea differunt realiter quae distinctos producunt
propter quod unum personam constituit alterum non consti-
tuit, quod unum est coelestiale alterum incorporeale:
ac sic se habet paternitas v. g. respectu spirationis
activae; sic paternitas alium habet, sed quod spiratio
activa. paternitas constituit personam spiratio
non ita spiratio activa unde personalis, dici non solet. In
paternitas est incorporealis, spiratio autem activa coelestialis
filius quod. 2.

2 seu virtutes
duplex

P. N. M. I. Iustitia quippe Veritas fundata in
 Prima Iustitie et eminentia bona non suffi-
 cit ad hanc rite explicanda. nam una et
 eade res per plura Iustitia eminentia per Iust-
 ctos Iros seu effectus, produere, sic eade aa
 actus vocabatur et illius inter se diversifimos
 elicit. 2. una et ead simplex entitas rela-
 tiva quibus distinctis aequivalens per se habet
 constituitur propria, quatenus sumitur per hanc
 virtute parte non formalis. 3. ead simplici
 ma entitas, et conicari quatenus aequodet ab-
 soluto, et non conicari quatenus aequodet relativo
 dicitur. 2. Si Latentitas et Practica activa non
 desiquante realiter, Latere produunt felicitate per Spi-
 ritus activa: falsum est quod
 P. d. Reg. M. per Officialne activa id est per cati-
 tate relativa, quae se est Latentitas et Practica
 tio activa C. M. per Practice activa quatenus
 talis est P. M.

Caput IV.

De Personis divinis in Genere. Et in Specie

Persona dicitur ut in id Pra C. i. dicitur
 mus nae realis individua Personae seu sub-
sistentia. Dicitur 1. nae realis id est
intelligentis seu ratione praedita, nam persona
vocabulum est nomen honoris et dignitatis, sicut quippe
Personae singulares, vel personae vel supposita vo-

46.
cari solent. Sicutur de Individua Subsistentia
id est singulari et ultimo terminata seu completa
per Subsistentiam, quae est ultimum nunc quod completum,
quo redditur cuilibet alteri termino supposito inconvicabili.
Quo igitur includit personam, nam scilicet est
Subsistentia.

Articulus I

An in Deo sint admittendae
tres Subsistentiae relativae,
et una absoluta tribus personis
Communis?

Nam Subsistentia ut mox diximus intelligimus modum
sive formam quandam, quae nunc ultimum quod completum, ac terminatum
nunc, cum, reddit alteri termino supposito inconvicabili.
Statum igitur quod status est, an in Deo sint tres modi
sive formae, quae nunc divina ultimum quod completum. Et utrum
in Deo fiant, mente relativae et personae personarum
detur singularis aliqua sive forma absoluta,
et quae divina nunc sit Subsistentia.

Conclusio I

Wantur in Deo tres Subsistentiae
relativae.

Prob. quia in Deo a tres personae: quae in tres
personas relativae, et quas veluti totidem personae
personae constituantur in eadem persona, et a se in-
trine differunt.

Quis Agatho Papa in ep. 2. ad 6. Synod Olee
merica sic ait quidem in Deo subsistat
una subsistat: go unia in est subsistat.

Q. Con hunc esse mentorem et legentem epa
Vid. subsistat una subsistat, uti ce qd
legitur in emendationibus codicibus.

2

Conclusio II

Nulla datur in Deo Subsistat absoluta et Communis.

Prob. Subsistat in Ente illi, qualis est
Deus, ideo est a personalitas, ut facile illi-
gite ex supra dictis, ab n datur in Deo so-
nalitas conis et absoluta: go qd. min subsistat
quia si esset in Deo personalitas conis, esset
in Deo persona conis, ab simpliciat persona
conis plibz suppositis; ut patet: go qd

Quest. naa dona jura a re latibz subsistit:
go in Deo datur subsistat conis et absoluta.
Q. d a. Subsistat subsistat impie pta ca.
subsistat pte pta na et non subsistat
impie pta ca est existat naa qd se et in-
deperter ab alio qm pto sustentante:
naa am dona existit qd se et inde pte a pto
sustentante. Subsistat am pte pta est
existat am inconiucabter, naa am dona se
n existit in re ipa conietur tribus personis.

Ex quo habetur *subsistentia* *divine* *ipsa* *non* *esse* *ipsa* *in* *se* *simpliciter* *in* *se* *non* *est* *melior* *ipsa* *quam* *non* *ipsa*, et *melius* *erit* *aliam* *ipsam* *melio-*
re *non* *esse* *secunditate* *et* *convenientitate*; *nam* *melius* *est* *nam* *divina* *esse* *conueni-*
entibus *sonis* *divinis*, *quam* *non* *esse* *conueni-*

Dices 2. *Deus* *per* *illius* *suos* *relati-*
one *re*, *illius* *quod*, *vult* *quod* *est* *ipsa*.

R. N. a. *Deus* *enim* *non* *operatur* *ad* *intra* *vel*
ad *extra*, *nisi* *quatenus* *subsistit* *in* *tribus* *son-*
is, *scilicet* *subsistentis* *relati-*

Dices 3. *nam* *divina* *subsistit* *in* *patre* *et* *filio*
conueniatur : *quod* *licet* *ad* *mitteretur* *conis* *subsistentia*,
nam *divina* *scilicet* *subsistentis* *adhuc* *conueniatur* *ipsa*,
et *cetera* *quod*.

R. d. a. *nam* *divina* *patris* *filio* *conueniatur* *qua-*
si *absoluta* *est* *nec* *affecta* *singulari* *subsistentia*
subsistentia *scilicet* *relati-* *paternitatis* *ca.* *illa*
locali *paternitatis* *ratione* *non* *aliam* *patris* *in*
filio *fundetur*. *at* *vero* *in* *hypothesi* *causaru-*
nam *divina* *localis*, *ut* *subsistentis* *conueniatur*
tribus *sonis* *quod* *est* *gloria* *notione* *subsistentia*.

Articulus II

An in Deo tres existentia re-
 lativae sint admittendae et una
 absoluta?

Respondetur *illud* *quod* *in* *actualitate* *rei*, *existere*
est *nihil* *aliud* *est* *quam* *esse* *actu* *in* *re* *nam*.

Quod *est* *ipsa* *in* *se* *simpliciter* *in* *se* *non* *est* *melior* *ipsa* *quam* *non* *ipsa*, et *melius* *erit* *aliam* *ipsam* *melio-*
re *non* *esse* *secunditate* *et* *convenientitate*; *nam* *melius* *est* *nam* *divina* *esse* *conueni-*
entibus *sonis* *divinis*, *quam* *non* *esse* *conueni-*
Dices 2. *Deus* *per* *illius* *suos* *relati-*
one *re*, *illius* *quod*, *vult* *quod* *est* *ipsa*.
R. N. a. *Deus* *enim* *non* *operatur* *ad* *intra* *vel*
ad *extra*, *nisi* *quatenus* *subsistit* *in* *tribus* *son-*
is, *scilicet* *subsistentis* *relati-*
Dices 3. *nam* *divina* *subsistit* *in* *patre* *et* *filio*
conueniatur : *quod* *licet* *ad* *mitteretur* *conis* *subsistentia*,
nam *divina* *scilicet* *subsistentis* *adhuc* *conueniatur* *ipsa*,
et *cetera* *quod*.
R. d. a. *nam* *divina* *patris* *filio* *conueniatur* *qua-*
si *absoluta* *est* *nec* *affecta* *singulari* *subsistentia*
subsistentia *scilicet* *relati-* *paternitatis* *ca.* *illa*
locali *paternitatis* *ratione* *non* *aliam* *patris* *in*
filio *fundetur*. *at* *vero* *in* *hypothesi* *causaru-*
nam *divina* *localis*, *ut* *subsistentis* *conueniatur*
tribus *sonis* *quod* *est* *gloria* *notione* *subsistentia*.
 Articulus II
 An in Deo tres existentia re-
 lativae sint admittendae et una
 absoluta?
Respondetur *illud* *quod* *in* *actualitate* *rei*, *existere*
est *nihil* *aliud* *est* *quam* *esse* *actu* *in* *re* *nam*.

Conclusio

In Deo præter absolutam n.
dantur tres relative existentia.

Quod in Deo absoluta existentia datur, sicut
vel ipsa mel nobis in gentia existentia Dei notio
et idea: n. sicut ab idea Dei separari existentia
quod am tres existentia relativa in Deo admitti
nequeant.

Prob. 1. Ex S. Aug. qui l. 7. de trinit. C. 7. ait
existentia in rebus, Iovis dei in ordine ad
solum quod solus est relatum existentia, quod
plex est eadem solum, ac proinde ad in Iovis
unius sit, una nimirum essentia, cui relatae
quæpiuntur advenire, unica pariter est eadem
existentia.

Prob. 2. Si in Deo sicut existentia una absoluta,
essentia sunt tres existentia relativa, tres quoque
essentia relativa; nam existentia postula-
tur essentia: essentia quoque, tres durabiles tunc existentia
quæpiunt sine durabiles; essentia in tres eter-
nitates, tres immensitates (quod in a consi-
S. Patrum et Doctorum Catholicorum modo loquendi
abhorret).

Dicitur 1. relatum, talis reale sicut aliqui
aitu: quod propria essentia existentia.

R. Non enim sunt essentia reales quæpiunt
actu aut existentia propria aut consuetudine, essentia
absentia quæpiunt actu, quæpiunt existentia, relatum
per se existentia solum; nec id mirum est; siquidem

Lativa n̄ aliud est quā modus seu modificatio
 s̄ti; at modificatioes s̄ti n̄ existunt nisi per
 existētia s̄ti.
 Dicitur id quod realiter producit h̄m̄ia s̄ti existētia
 ai filius realiter à patre generatur: q̄o.
 M. s̄ti. ois p̄ductio terminatur ad existētia q̄o.
 P̄ d. a. ad existētia vel p̄sca vel eodē ca.
 s̄tia s̄m̄ia. eodē. s̄ filius generatur ra-
 tione existētia, p̄ ea existētia aliud n̄ est quā di-
 vna estia existētia, quā illi cu estia conicati.
 s̄tus p̄ductis se habet in d̄o h̄is respectu
 existētia s̄ti s̄t h̄et respectu estia: q̄o q̄m̄dm̄
 n̄ estia s̄ti n̄ estia estia ita nec existētia.

Articulus III

De

Divinarum personarum no- tionibus, æqualitate, missione ac circuminseptione.

Quæ 1. quid sit notio.

R. Est character et s̄ca quædam peculiaris,
 quæ p̄ sua d̄vna d̄gnoscentur, et ab invicem
 distinguuntur. Sic paternitas, filiatio est p̄
 ratio passiva dicente notiones, quia expriment
 characteres, et s̄cas, quæ n̄ sunt eodē s̄ibus
 s̄onis, sed unicuiq; propria.

Quæ 2. quod ad istas requirantur ad notione?

R. Tres potissimum recensentur s̄ti notio
 n̄ s̄ti s̄ti s̄ibus s̄onis eodē. 2^a ut ad origi-
 nē p̄tial, d̄vne em̄ in d̄vne est. d̄stinctionē s̄iale

lutam n.
 existentia
 detur, s̄ad
 p̄ca s̄i nobis
 legatur existētia
 d̄o ad m̄ti
 e s̄nt. C̄ s̄al
 i in ord̄e ad
 existētia q̄o.
 cu in d̄vno
 cui relatō
 s̄t est eodē
 d̄sticta
 va, s̄es q̄o.
 p̄ca s̄ti
 nes cu existētia
 tres actō
 s̄a a cori
 m̄do s̄p̄ndi
 s̄i aliq̄
 as p̄p̄ndi
 cu s̄nt
 istia, relatiō
 est; s̄p̄ndi

nin id quod ad Origine p[ro]bet. 3. ut p[ro]bet
et dignitate p[ro]p[ri]a in portet.

Pres 3. q[ue] sint notiones d[omi]n[ic]e p[ro]p[ri]e?

R[es]. quinq[ue] à th[om]as Post. S. Tho[mas] d[ist]inguante
notiones, s[ci]licet innascibilitas, seu impro-
ducibilitas, paternitas, filiatio, spiratio
activa et spiratio passiva. quia notiones d[omi]n[ic]e
de ead[em] admittunt à th[om]as p[ro]p[ri]as s[ed] eas s[ed] s[ed]
ab invicem d[ist]inguante. 2. ut certus casus
novus q[ui]a p[ro]p[ri]os definiat. ja ad p[ro]p[ri]os
notiones sunt n[on] n[on] paternitas q[ui]a pater
à filio, filiatio quia filius à p[ro]p[ri]e. spiratio
activa, quia pater et filius à p[ro]p[ri]e. spiratio
passiva quia p[ro]p[ri]e. S. ab utroq[ue] d[ist]inguat
ad d[omi]n[ic]am n[on] addi debet innascibilitas. na
ne p[ro]p[ri]os in deo cogitentur p[ro]p[ri]os q[ui]a d[omi]n[ic]e,
ac p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os s[ed] s[ed] q[ui]a p[ro]p[ri]os, necesse est
illatere, una ex trib[us] p[ro]p[ri]os s[ed] improducibilis,
cui vero id n[on] satis d[ist]inguat p[ro]p[ri]os paternitate,
p[ro]p[ri]os pater est n[on] eo p[ro]p[ri]e est improducibilis,
alia p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os notione, nimirum
innascibilitas, q[ui]a pater à nullo e[st] illatere.

Q[ue]st. 4. an p[ro]p[ri]os d[omi]n[ic]e inter se sint æquales?

R[es]. p[ro]p[ri]os d[omi]n[ic]e s[ed] s[ed] se vera et reale
æqualitate id p[ro]p[ri]os ex simbolo S. Athanasij
in hac sententia n[on] magis aut minus p[ro]p[ri]os
p[ro]p[ri]os coeterna s[ed] s[ed] sunt et coæquales.

2° Tres p[ro]p[ri]os d[omi]n[ic]e sunt unus, et ideo deus
q[ui]a s[ed] s[ed] ad p[ro]p[ri]os ad p[ro]p[ri]os, et s[ed] s[ed] s[ed] m[ag]is
p[ro]p[ri]os relatas ab invicem d[ist]inguantur
una p[ro]p[ri]os p[ro]p[ri]os æquales alteri.

52.
Ques 3. quid sit missio in divinis?

R. Missio a' dicitur de fide unius, sive a di-
vina q' b'alia p'ceptis adjuncta h'bens effectum
temporale alio modo p'tempta ad ord'ne' grae;
p'prie em' p'p'ona d'ona n' dicitur mitti ad opera
natura. ex qua d'fere habetur missio p'p'ona
d'ona esse q' p'p'one ex p'p'one aeterna et p'p'o-
ductione effectus temporane; vi cuius p'p'ona in-
cipit nova modo esse in f'co ad que mittitur.
A' p'p'one missio quatenus dicitur p'p'one esse aet-
erna, quatenus vero indicat productum effectus
esse temporale.

Ques 4. an debet missio in divinis?

R. affirm. mittitur em' a Patre Filius, sicut
misit me dicens Patre ait d'g' Joas b. Spi-
ritus Pan mittitur a Patre et Filio que
mittet Patre Joas 14 et C 15 que ego mitto
vobis a Patre. qo.

Ques 5. Quotuplex sit missio d'ona?

R. duplex una visibilis altera invisibilis; missio
visibilis est q'do p'p'ona missa in signis q'da
s'p'ibili exteri'us apparet. qualis fuit missio
verbi in incarnat'ne, et missio Spiritus s. in
die Pentecostes. Invisibilis vero missio appellata
q'do p'p'ona qua mittitur induit effectum in termi-
nata nullo signo s'p'ibili. sic Spiritus s. mittitur
invisibiliter, q'oties in aa infunditur graa Sancti-
simum nullo signo s'p'ibili huius graa producto.

Ques 6. quid sit circummissio p'p'onare d'onom.

R. circummissio est mutua in exist'ia
unius p'p'ona in alia, qua sit ubi pater sit in
Filio, Filius in Patre, Spiritus s. in utroq'.

53.

Ques. 9. an debet circuminscribi in personis Divinis?

R. affirm. na Joas 14. Nihil filius n. credi-
dit quod ego in Patre et Pater in me est.

Secunde in tribus personis est eade no. naa
cui identificate pprietas relativa, quibz

persona q. officiantur: q. obinung. est naa
Dona ubi p. intime p. sentes tres persona:

hinc aut p. Fulg. l. de fid. c. 1. hanc Uni-
tate naa totus Pater in filio et Pater p. p.

totus filius in Patre et filio p. est totus
q. q. p. in Patre et filio, nullus horu

extra q. m. l. b. et q. p. q. est.

Sues. Paternitas n. est in filio; alia
filii est in Patre: q. n. q. Pater est in filio.

D. a. Paternitas n. est in filio q. filia
na ut persona filij e. d. n. est in filio p. p. r. r.

N. a. Pater quippe est intime p. sent filio

Articulus IV.

De

Divinis personis in parti- culari.

Ques. 1. an q. quaedam appropriatae inter
absoluta Dei attributa q. da sint personis
ppria? Ante response.

Nota. Appropriatio ab aliud est qua
modus loquendi q. q. da attributa et
quaedam operab. uni persona solius qua
alteri tribuuntur, licet oibz tribz personis
sint coes.

R. *assum.* quia id fit auctoritate ad personas
 etiam, Oregines, nec n ad earundem spira-
 tu manifestatioe genuit, ut observat Theos
 1. part. qua m. symb. fidei art. 3. q. 39.
 hinc m. da. in P. Scripta Deus Pater, appo-
 piate dicitur Creator mundi seu coeli et ter-
 ra, filius vero in q. que facta sunt oia
 et Spiritus S. q. que locuti sunt Prophetae
 Cuius haec oia tribus personis comia sint.

Quaeritur. Quana sint noia prima personae?

R. 1. est noia *Ingeniti*; q. quod noia n alius
 fingere voluerunt; 2. q. quia prima illa
 persona a nullo alio principio est producta, in quo
 distigitur a duabus alijs q. a qua sua personis
 agnoscuntur proprio. Secundum est noia *Patris*
 q. quod patris noia si sumitur in ordine
 ad creatas quatenus illas creatas, q. servat,
 gubernat @ n. solum prima p. alyis seu sp-
 nis quoniam, actus quippe creandi, gubernan-
 di coes p. soli S. Spiriti; q. appiate
 In soli n. q. Patri tribuuntur; quia cu
 ipse sit primum totius, in ea reu creatore
 sui p. Si vero noia Patris sumitur in
 ordine ad interna generatione, tunc soli
 prima persona quoniam q. filium ex utero seu
 sua p. staa ante oia secula genuit, ubi
 in sibz simile seu q. staa. B. est noia
 quod prima p. oia n. relatu filij
 et Spiritus S. o.
 Plurunt a.

55.

Propterea aliqui prima persona vocant in quo
est et in his Latinis auctore quibus non
in propria duntaxat Oreginis per se
non intelligebant vide S. Aug. L. 3. q. 1. in
max. C. 1. 1. aliqua ad prima persona habent
noia Patris, Oreginis, Capitis plurimumque,
in ext. dicitur quod in accipi debent satis
inobscure.

Ques. 3. qua sint noia 2^a persona dona?

Ap. 1° dicitur Filius quia ex ipsa Persona Patris
ad aeterno est Genitus. 2. Verbum in principio
erat Verbum quod est id est Verbum cognitio
Patris, sed Patris representatio ob hoc quod
a Patre cognoscuntur. Quate quippe cognitio
ait S. Aug. 2. 15. de Trin. C. 7. 0 ab ea re quod
scimus Verbum est, quod in corde Divinus

B. Sapientia 1. Cor. 1. Panis qui apparetur.
Sapientia enim est Patris et Filii et Spiritus S. consue
ex S. Aug. 2. 1. de Trin. C. 2. vocati autem per
appropriationem Personarum et quod ipse Sapientia
quia a Patre per illum procedit, Sapientia enim vel
est ipse illud, vel illius operatio vel virtus.

4. dicitur imago Patris et figura Personae quia
Colos. 1. et Heb. 1. 2^a quippe persona Filii ex
procedit natura Patris, et pariter utriusque sit
una; hinc quia dona natura Spiritus S. Patris non
est atque personata non habet, atque ipse imago
Dei Patris, Divi nequit.

Ques. 4. qua sint noia 3^a persona dona?

Ap. 1° dicitur Spiritus Sanctus qui procedit a Patre et Filio
in equalitate

Ex. speciali qada caa qia cu piffus a motu
 mutui Patris et filij, atq, amoris pffus fit
 unipelli; moveri, includri in ra amata, im-
 pulsus ille piffens esse pffualis in deo pffg.
 Secundum est nod amoris et qda sed m pffuale
 et notionale pffuitate su qia pffus a qe
 pffcedit est amor: su qia ipse pffus est vi pro-
 ceptus localer, piffens ac pffualis mutui amo-
 ris Patris et filij. hinc a S. B. B. B. lab appella-
 ri caritas, Patris et filij, ouis, anglerus.
 B. nod est doni qd appropriatur pffus p
 eo qd pffat q modum amoris, et pffunde
 modum i doni; na amor est pffus et pffund
 doni cu in eo positus sit qd alium velim
 bonum, est m pffund alium donum, qd di-
 illius caritatis oia liberaliter et gratuito
 nante. pffus est nod Paracleti seu Con-
 solatoris, qd nod licet toti S. Spiritui con-
 fit, ipse tñ spualer appriatur, qia est amor,
 atq, amanti est consolari, ac graam dona
 ut cordibus nffis difundere qd in teruis nos
 solantz reficiunt, atq, sustentant.
 Porro qd Agulus Pharisms sibi disingula-
 gens dixit 2. Timot. 1. Qda hbe sanoni
 verboru qd a me didicisti, hbe merito
 qiz attendere debet pffum in mysteris S.
 hntain, qd pffus alij pffus ita est di-
 culus est; pff
 caritela m
 fia o

d a ff
 actus
 su pffis
 tñ dea
 a pffus
 tñ mutui
 pffus
 in pffis
 pffus
 pffus
 qd re qd
 in pffis
 pffus
 in pffis
 in pffis
 pffus
 pffus
 pffus
 pffus
 pffus

57c

Veritas ac Sanctitas obsecuratur. quare
verbo peregrina, recens excogitata, in scrip-
tura aut Traditione non fundata ois eliminan-
tur ea vero quae v. usus Ecclae profuerunt, vel
quibus instituerunt. Rite teneantur, neq[ue]
ab ijs vel minimè recedatur.

15° Januarij
1751.

quare
in sep
elimin
avit, se
kur, sep

January
7 51 a

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly a list or account.]

58

59

[Faint, illegible handwriting]

[Faint handwriting, possibly a date or signature]

Quar: Quid est Ordo?

Rp: Secundum Magistrum Sententiarum Ordo est Signaculum quoddam Ecclesie per quod Spiritus sanctus Traditur Ordinato. Adde uia Sacramtm Eucharistie

Nota Ordo active vel passive Sumi potest. Si active Sumatur potius Ordiatio quam Ordo dicitur, nihilq; aliud est quam Ceremonia illa, qua Episcopus ordinat. Si passive potius Ordo quam Ordiniatio dicitur, nihilq; aliud est, quam ipsa potestas collata.

Quar. 2. an Ordo sit Sacramtm?

Rp: affirmative et probatur. 1. ex quibus Trident. Sess. 23 Can. 3.

Si quis ordinem seu Sacram Ordinationem non esse vere et proprie dictum Sacramtm a Christo Dno institutum vel esse figmentum quoddam hominum excogitatum a viris Ecclesiarum imperitis, aut esse ritum quemdam eligendi Ministros Verbi Dei et Sacramentorum Anathema sit. Id ipsum antequam Concilium florentinum in Decreto habuerit. Sextum Sacramtm est Ordinatio.

Quar: 3. quot sint Ordines?

Rp: Septem: quatuor minores npe Presbiteratus, Sacerdotatus, Diaconatus, et Acoluthatus et tres maiores scilicet Episcopatus, Presbiteratus, et Diaconatus

Dices.

Ex hac responsione sequeretur plura esse in
 Ecclia quam Septem Sacramenta cum Singuli
 Ordines Sacramta aperti jam efficiant numerum
 Septenarium, cui si alia à Tridentino aperta
 adduntur erunt Sacramenta omnino tredecim.
 quod tamen anathematizatur à Tridentino.
 Distingtionem Ordinum non esse totius inte-
 gralis in partes, neq; totius Universalis, sed to-
 tius possessivi, cuius hæc est natura, quod totum
 secundum completam rationem est in uno, in alijs
 autem est aliqua participatio ipsius, et ita est hæc
 tota em plenitudo huius Sacramti est in uno Ordine
 Sacerdotis et ideo oes Ordines sunt unum
 Sacramtum. dicendum igitur unum dici inter Sep-
 tem Sacramenta Sacramtu Ordinis non ideo qua-
 si istud Sacramtum non condaret pluribus Ordinibus
 gradibus, qui Singuli secundum se sumpti essent
 vera Sacramta, sed quia omnium perfectio et ple-
 nitudo ad unum Sacerdotium terminatur ut sic
 fit, unum Ordinis Sacramtum Unitate finis et per-
 fectionis, non autem Unitate gradus, sicut sicut
 licet unum hora sanguis in se sit perfecta
 ad unum genus
 in unum.

Sp.

Ques 4. Quis sit Minister? P. Ordinis?

R. Episcopus. Concilium enim Florent. in Decreto ait, Ordinaris Minister hujus Sacramti est Episcopus, quod idem definit concil. Trid. Sess. 23. C. 7. P. quis dixerit Episcopos non habere potestatem confirmandi et Ordinandi vel eam quam habent illis epe cum Presbyteris communem, Anathema sit. Non tamen infirmamur Abbates minores Ordines et etiam aliquos Subdiaconatum conferre posse ex privilegio.

Ques 5. Quodnam sit Subtm Ordinum?

R. Subtm Ordinum qm ad necessitatem Sacramenti est Solus et omnis mas, non autem femina.

Quantum vero ad Civitatem plura alia requiruntur et quidem 1. legitima aetas à Canonibus definita. 2. ut iuxta Concilium Tridentinum Ordinandus sit confirmatus. 3. ut n habeat impedimenta Canonica, id est n sit bigamus, item ut servet integritatem.

Ques 6. quina sint effectus, privilegia, et onera P. Ordinat ne frequentes?

R. 1. Effectus Sacramti Ordinis proprius duplex est, alter civilis cui alijs Sacramtis sub. quia Sacramtalis habet jus ad varia auxilia in Ordine ad fine hujus Sacramti recte et ggrie implendum. Alter vero hujus Sacramti pot. est Character seu pot.

2. ...
oi...

De Onibus suis breviter
 Cui in Majoribus constituti tenentur gestare
 habitum et honorem. 2. Sive Beneficiati sive
 in Beneficiati recitare horas Canonicas. 3. Ser-
 vare tenentur castitatem.

Qua: 1.

Q.

quid est Subdiaconatus.
 Est ordo qui offertur potestas circa Sacramtu
 Eucharistia, aqua videlicet et vara s. ad Minis-
 terium Altaris preparandi, ea Diacono minis-
 trandi, atq. in illis solemniter agendi. Epistola

Qua 2.

Q.

quandam est man et for subdiaconatus?
 Man subdiaconatus duplex est scil. Prædictio
 calius vauj in patena vaua suggesta s. hæ
 for: Videte cupis vobis ministerium Præditur
 ad ea vos admodum, ut ita vobis exhibentis ut
 Deo placere possitis. Item Prædictio libro
 Epistolaru sub hæ for: Accipite libro Epis-
 tolaru, et habete potestate legendi eas in cuba
 Sancta Dei tã pro vobis qua pro defunctis in
 nomine Patris et filij.

Qua.

Q.

an utraq man sit de necessitate Ordinis?
 non ois id venire inter Doctores. Adhuc
 huius est tractatus in negativã pblis s. in tra-
 ctatu in charact-
 in cilis
 tus

De Traditione libri epistolam. Ead est 2. quia in Traditione
 calicis vacui satis solemniter, postquam subdiaconi circa Eucharistiam
 sacramentum, cuius generale officium sit vacare s. parare, et ea
 diacono in missa sacrificio ministrare, sed extra legere
 epistola, lavare corporalia, et alia ad altaris lincomina
 oblatres populi, quae dicuntur panes, ystitis sup altare ponere
 sint in officio 2. ubi ab altaris sacrificio magis remotus.

Quaeritur. Ceteris inest legere epistola, ego illa non est nisi subdiaconatus.
 R. Ca. A. N. ead. Ead. est quia subdiaconus legit epistola solemniter
 et in loco altiori, Ceteris vero non solemniter et in loco infe-
 riori.

Quaeritur. quodnam est officium subdiaconi.
 R. aqua ad ministerium altaris parare, diacono ministrare
 pallas altaris et corporalia abluere, calicem et patenam in
 missa sacrificio eidem offerre, oblatres sup altare ponere,
 et legere in missa epistola.

Quaeritur. quodnam est insignis subdiaconi?
 R. Manipulus.

Quaeritur. Estne subdiaconatus sacramentum?
 R. affirmat. in libro de sacra. ord. cap. 23. postquam can. 2.
 dixit
 ordina

tas potest
 fuisse s.
 as. In
 Sacramta
 P. ad dmi.
 no mivi.
 in quibda
 talis?
 l. prout
 rita. P. hie
 in prout
 ceteris ut
 ctis libro
 libro. Ep.
 i cas in lala
 ephanis in
 Ordinis?
 s. affirmat
 e. l. in tra
 ni charact
 mivi

Prob. 2. in subdiaconatu obentur oia requisita ad
 Sacerdotiu. 1° Sgno dicitur. Sacerdotiu vacans in
 patena vacua possunt. 2. gratia pmissio ubi em
 datur finis datur in modum a Deo ad finem illu ope-
 randu, modum am ad ordinis exercitiu digne et uti-
 liter peragenda est gratia Sacerdotialis, qua Sacerdoti dantur
 auxilia quibus ea utiliter peragantur. 3. institutio
 Christi, ait em dicitur. Sep. 23 Can 6. Si quis dixe-
 rit in Ecclia catholica n esse hierarchia divina ordi-
 natione instituta, qd gital ex Episcopis, Presbyte-
 ris et Ministris Anathema sit. ai inter Mini-
 stris venit subdiaconus qd.

Prob. 3. Effectus Sacerdotii pmissio n potest esse
 nisi a Sacerdote, ai pmissio Sacerdotii effectus, p-
 dit a subdiaconatu, offert em charactere ad offi-
 cia subdiaconi ex officio et pfectate pagenda. qd
 subdiaconatus est Sacerdotiu; ex qd potest charactere
 fit, ut subdiaconatus sit initerabilis @ N. n in
 se fide est subdiaconatu esse Sacerdotiu qd ois pble.

Quis

Quod n legatur aliquid de subdiaconatu et minoribus
 Ordinibus in Scriptura, imo videntes modo tractu hunc
 ab Ecclia instituti.

qd qamvis in He-
 aliorum